

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
เรื่อง ผลการประกวดการจัดกิจกรรมส่งเสริมการจัดการความรู้
ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖

ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้พิจารณาจัดกิจกรรมส่งเสริมการจัดการความรู้ภายในสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ในกิจกรรม ดังนี้

๑) การบรรยายวิชาการเพื่อถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ในเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในวัน KM DAYS จำนวน ๖ วัน (ระหว่างเดือนมีนาคม – มิถุนายน ๒๕๕๖)

๒) การประกวดบทความด้านการพัฒนาองค์กรของ สกอ.

โดยผู้ได้รับการคัดเลือกจะได้รับรางวัลและโล่เกียรติคุณจากเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ดังนี้

รางวัลที่ ๑ รางวัลเงินสดมูลค่า ๕,๐๐๐ บาท

รางวัลที่ ๒ รางวัลเงินสดมูลค่า ๓,๐๐๐ บาท

รางวัลที่ ๓ รางวัลเงินสดมูลค่า ๒,๐๐๐ บาท

ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ การประกวดกิจกรรมส่งเสริมการจัดการความรู้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ มีดังนี้

๑. การบรรยายวิชาการเพื่อถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ในเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ตามโครงการ “KM DAYS ของ สกอ.”

๑.๑ รางวัลที่ ๑ โครงการมหาวิทยาลัยไซเบอร์ไทย (TCU)

องค์ความรู้เรื่อง TCU Open Education (บริการความรู้ดิจิทัล)

๑.๒ รางวัลที่ ๒ สำนักประสานและส่งเสริมกิจการอุดมศึกษา (สสอ.)

องค์ความรู้เรื่อง สหกิจศึกษา

๑.๓ รางวัลที่ ๓ สำนักบริหารงานเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการศึกษา (UniNet)

องค์ความรู้เรื่อง แหล่งเรียนรู้บนเครือข่าย UniNet

๒. การประกวด...

๒. การประกวดการเขียนบทความด้านการพัฒนาองค์กร ของ สกอ.

๒.๑ รางวัลที่ ๑ นางสาวณัฐฉิณี จารุวิจิตร

(สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ)

เรื่อง ดินสอกับการพัฒนาองค์กรในมุมมองของข้าราชการใหม่

๒.๒ รางวัลที่ ๒ นางสาวลักษมณ สมานสินธุ์

(สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ)

เรื่อง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากับการพัฒนาไปสู่
องค์กรที่มีสมรรถนะสูง

๒.๓ รางวัลที่ ๓ นายจักรพงษ์ ปัญญาพูนตระกูล

(สำนักอำนวยการ)

เรื่อง การออกแบบการทำงานใน สกอ.

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๖

๒๕ มิ.ย. ๒๕๕๖

(นายอภิชาติ จีระวุฒิ)

เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๒๕ มิ.ย. ๕๖

๒๕ มิ.ย. ๕๖

ดินสอกับการพัฒนาองค์กรในมุมมองของข้าราชการใหม่

หากลองสังเกตให้ดีจะพบว่าบนโต๊ะทำงานของแต่ละคนมีปริมาณของดินสอมากกว่าปากกาทันทีทั้งนั้น แม้ไม่อาจทราบได้ว่าที่สำนักอื่นเป็นอย่างไร แต่สำหรับสำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศได้ข้อสรุปเช่นนี้ ข้อสังเกตอีกประการหนึ่งเกี่ยวกับดินสอคือหากมีการประชุมใดๆ ก็ตาม ไม่ว่าจะภายในสำนักฯ หรือภายนอก ดินสอเป็นอุปกรณ์ที่นิยมใช้จัดบันทึกมากกว่าปากกา จึงอนุมานได้ว่าดินสอจะต้องมีคุณสมบัติบางประการอันทำให้ยังเป็นที่ต้องการแม้ยุคนี้ผู้คนจะใช้ปากกาเขียนโน้ตลงบนโทรศัพท์เคลื่อนที่หรืออัดเสียงแทนการจดบันทึกกันแล้ว

แล้วท่านคิดว่า “แค่” ดินสอจะช่วยพัฒนาองค์กรได้อย่างไร เมื่อเร็วๆ นี้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสอ่านนิพนธ์สั้นๆ¹ ว่าด้วยยายสอนหลานให้ทำตัวเหมือนเช่นดินสอแล้วก็จะสามารถดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้ได้เป็นอย่างดี เรื่องเล่าขนาดสั้นที่สละเวลาอ่านแค่ยี่สิบวินาทีนี้ประทับอยู่ในใจข้าพเจ้าไม่แพ้บทเรียนชีวิตต่างๆ ที่ทยอยสะสมมาว่ายี่สิบปี ข้าพเจ้าจึงขอนำมาขยายความและขยายขอบเขตให้มาข้องเกี่ยวกับเรื่องของปัจเจกบุคคลและองค์กรควบคู่กันไป โดยหวังใจว่าจะสามารถนำความดีของดินสอมาเป็นหลักในการทำงานและพร้อมกันนั้นก็ช่วยกันพัฒนาองค์กรไปด้วย เหตุผลที่ข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับ “คน” เพราะคนเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของระบบ ซึ่งอาจหมายรวมถึงตั้งแต่ขนาดเล็กซึ่งก็คือทีม กลุ่ม สำนัก ไปจนถึงขนาดใหญ่ซึ่งก็คือองค์กรทั้งองค์กร บุคคลจำเป็นต้องรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรซึ่งจะมาจากกรณีสัมพันธ์ภาพที่ดีและมีจุดหมายร่วมกัน หากบุคลากรในส่วนต่างๆ ทำหน้าที่ของตนอย่างแข็งขัน เกื้อกูลกัน ในฐานะฟันเฟืองของเครื่องจักรเครื่องใหญ่ องค์กรก็จะขับเคลื่อนต่อไปข้างหน้าได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด

คุณสมบัติของดินสอ ... คุณสมบัติที่ควรมี

“คุณสมบัติแรก: หลานมีความสามารถที่จะทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ได้ แต่หลานต้องไม่ลืมว่ามีมือคอยนำทางอยู่”

ปฏิเสธไม่ได้ว่าหลักการสำคัญของระบบราชการตั้งแต่ยุคบุกเบิกในสมัยรัชกาลที่ 5 จนมาถึงทุกวันนี้ที่ยังฝังรากลึกอยู่ก็คือ “หลักลำดับชั้นบังคับบัญชา” (Hierarchy) หลักการนี้อาจขัดใจคนรุ่นใหม่ผู้ได้ร่ำเรียนทฤษฎีร่วมสมัยของตะวันตกซึ่งสนับสนุนความคิดและการกระทำแบบเสรี กระนั้น สรรพวิทยาการที่คนรุ่นใหม่ได้รับการสั่งสอนมา จะนำมาใช้ประโยชน์ในการทำงานมิได้เลย หากไร้ซึ่งการชี้แนะจาก “ผู้พี่มาก่อน” เพราะคนเหล่านั้นย่อมรู้กฎระเบียบแนวทาง และคาดการณ์สิ่งที่คิดว่าจะเกิดขึ้นได้แม่นยำกว่า

อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าหาได้สนับสนุนให้ “ผู้พี่มาที่หลัง” จำกัดความคิดตนเองให้อยู่ในกรอบหรืออดกลั้นความคิดไปจนกว่าลำดับชั้นของตนจะสูงขึ้นกว่าเดิม ข้าพเจ้าเชื่อว่าระบบที่มีอยู่ไม่ควรและไม่ทำลายความคิดสร้างสรรค์ หากการแสดงความคิดเห็นหรือความคิดสร้างสรรค์ใดๆ นั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นไปได้ที่ไตร่ตรองมาดีแล้วและแสดงออกมาถูกกาลเทศะ อันจะทำให้ได้รับความสนับสนุนและไม่ทำให้ไฟของคนรุ่นใหม่ถูกดับมอดไปเสียก่อนที่จะได้ช่วยองค์กรให้พัฒนา

“คุณสมบัติที่สอง: เขียนไปสักพัก ยายก็ต้องหยุดมาเหลาดินสอ ซึ่งอาจจะทำให้ดินสอลำบากนิดหน่อย แต่หลังจากนั้น จะแหลมคมขึ้นมา”

การเวียนเอกสารจะยังประโยชน์สูงสุดให้กับองค์กรหากเราสละเวลาและอ่านด้วยความใส่ใจ โดยเฉพาะการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตรการฝึกอบรม ภาษาต่างประเทศหรือความรู้อื่นๆ อันจะมีส่วนช่วยพัฒนาสมรรถภาพในการทำงานและผลิตผลองค์กรรวมขององค์กรได้ จริ่งอยู่ที่เราอาจต้องชั่งน้ำหนักว่าการตัดสินใจไปเรียนรู้เรื่องนั้นๆ “คุ้มค่า” กับเวลาหรือเงินที่องค์กรจะต้องจ่ายให้เราหรือไม่ ขอให้ลองพิจารณาบางส่วนบางตอนของเรื่องเล่าเรื่องหนึ่งดังนี้

¹ Paulo Coelho, 20 SEC READ: The pencil [Online], accessed 24 March 2013. Available from <http://paulocoelhoblog.com/2010/07/14/20-sec-read-the-pencil-eng-port-esp/>

“เริ่มงานวันแรก คนตัดฟันตัดต้นไม้ได้สิบแปดต้นภายในวันเดียว ‘ยินดีด้วย’ หัวหน้าคนงานบอกเขา ‘ทำให้ได้อย่างนี้เรื่อยๆ นะ’ ด้วยความฮึกเหิมหลังได้รับคำชม เข้าวางต้นไม้ขึ้นเขาด้านก่อนใครและมุ่งหน้าไปยังป่าทันที แต่แม้พยายามแค่ไหนเขาก็ตัดไม้ได้แค่สิบห้าต้น ‘เราคงเหนื่อยเกินไป’ เขาคิด เขาจึงเข้านอนตั้งแต่ดวงอาทิตย์ตกดิน ครั้นรุ่งสางเขาก็เริ่มงาน อย่างไรก็ตามเขาตัดต้นไม้ได้แค่เจ็ดต้น หลังจากนั้นห้าต้น และวันสุดท้ายเขาใช้เวลาตลอดทั้งบ่ายเพื่อตัดต้นไม้ต้นที่สอง หัวหน้าคนงานถามว่า ‘ลับขวานครั้งสุดท้ายเมื่อไหร่’ ชายตัดฟันตอบว่า ‘ลับขวานหรือครับ ผมไม่มีเวลาหรอก เพราะมันแต่ตัดต้นไม้’²”

บ่อยครั้งเราอาจมองหนังสือประทับตราด่วนที่สุดและกองกระดาษสุขบนโต๊ะ พร้อมรำพึงในใจว่าไม่มีเวลาไปอบรมอะไรหรอก หากแต่แท้จริงแล้วหากมีโอกาสได้พัฒนาตนเองก็ควรหยุดเพื่อ “ลับขวาน” ของเราบ้าง เพราะการเปลี่ยนบรรยากาศนั้นช่วยลับเครื่องมือที่ชื่อว่าปัญญาให้แหลมคมได้ เพียงแต่ต้องบริหารจัดการสรรเวลา จัดลำดับความสำคัญ และรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายให้ได้ ในช่วงแรกท่านอาจประสบปัญหาเรื่องการจัดการเวลาบ้าง แต่ความลำบากนี้หากมองในแง่ดีก็เป็นไปเพื่อการพัฒนาตนเองและองค์กร และนั่นก็นับว่าคุ้มค่าแล้วมิใช่หรือ

“คุณสมบัติที่สาม: ดินสอยอมให้เราใช้อย่างลบบมาลบบคำผิดได้ นี่หมายความว่าความแก้ไขข้อผิดพลาดไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องเลวร้ายเสมอไป มันช่วยให้เราอยู่บนเส้นทางไปสู่ความถูกต้อง”

ข้อนี้มีความเกี่ยวพันอย่างมีนัยสำคัญกับข้อที่หนึ่งในเรื่องการรับฟังและน้อมรับข้อแก้ไขจาก “ผู้ที่มาก่อน” การทำงานหากไม่ผิดพลาดบ้างก็ต้องขาดตกบกพร่องสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปบ้าง หากไม่อยู่ในจุดที่สูงก็จะมองไม่เห็นข้อเหล่านี้ คำแนะนำจากเพื่อนร่วมงานจึงเป็นสิ่งสำคัญที่เราควรนำมาไตร่ตรองด้วย เพราะประสบการณ์หรือโลกทัศน์ของเราอาจไม่สูงกอมพอในเรื่องบางเรื่อง ยิ่งไปกว่านั้น ไม่ว่าจะองค์กรขนาดใหญ่หรือขนาดเล็ก คนเพียงคนเดียวไม่สามารถทำงานทุกขั้นตอนเบ็ดเสร็จได้ด้วยตัวเองได้ หากแต่ต้องพึ่งพาอาศัยช่วยเหลือเกื้อกูลกัน จึงไม่ควรปล่อยให้ความคิดว่าตนเป็นศูนย์กลางของจักรวาลครอบงำจิตใจ การรู้จักประนีประนอมและยอมรับเมื่อเกิดความผิดพลาดน่าจะเป็นสิ่งที่น่ายกย่องในการทำงานร่วมกับผู้อื่นมากกว่า ทั้งเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทบกระทั่งและเพื่อให้การงานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี การแก้ไขไม่ได้แปลว่าด้อยประสิทธิภาพเสมอไป และคำแนะนำจากผู้มีประสบการณ์นั้นเป็นการขัดเกลางานของเราให้ดี สุดท้ายแล้วทั้งความคิด วิธีการ และกระบวนการทำงานของเราก็จะค่อยๆ ดำเนินไปบนเส้นทางที่ถูกต้อง ดีงามมากยิ่งขึ้น

“คุณสมบัติที่สี่: สิ่งที่สำคัญจริงๆ ของดินสอไม่ใช่ไม้ที่ห่อหุ้มภายนอก แต่เป็นกราฟไฟท์ที่อยู่ข้างใน เพราะฉะนั้นหลานต้องให้ความสนใจกับสิ่งที่เกิดขึ้นข้างในเสมอ”

เพราะวัยทำงานกินเวลากว่าสามในสี่ของชีวิต เราจะต้องตระหนักให้ได้ว่าทำงานเพื่ออะไร ค่าตอบแทนคือเป้าหมายสูงสุดของการทำงานหรือไม่ แม้จะเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิต เงินเดือนก็เปรียบเหมือนไม้ที่ห่อหุ้มดินสอ จำเป็นต้องมีไว้ห่อหุ้มจับและไม่ให้ไส้ดินสอหัก แต่ประโยชน์ของดินสอมาจากการที่กราฟไฟท์ได้ถูกขีดลงบนแผ่นกระดาษ สิ่งที่อยู่ข้างในจึงเป็นแก่นแท้ที่ควรพิจารณา เช่นเดียวกัน การทำงานที่ดีนั้นคือการทำงานที่มาจากใจ ด้วยความรัก และมีจิตใจหวังพัฒนาให้กิจการงานดำเนินไปได้ด้วยดี การรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรก็สำคัญ เพราะจะทำให้เรารู้สึกว่าตนมีคุณค่าต่อองค์กร เครื่องจักรใหญ่ย่อมขาดชิ้นส่วนเล็กๆ ไปเพียงชิ้นเดียวอาจทำงานไม่ได้เลยก็เป็นได้ หรือทำงานได้แต่ไม่เต็มประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับบุคลากรในองค์กรที่ทุกคนล้วนมีความสำคัญ แม้แต่แม่บ้านผู้ทำให้ห้องทำงาน ห้องน้ำ บันได และที่อื่นๆ สะอาดสะอ้านอยู่เสมอก็สำคัญ เพราะสภาพแวดล้อมนั้นมีผลโดยตรงต่อสภาวะจิตใจและอารมณ์ในการทำงาน ญี่ปุ่นอันถือเป็นชาติ ที่มีระเบียบวินัยสูงนั้นก็มียุทธพลต่อการจัดกิจกรรม 5ส

² ซอร์เม่ บุกาย, คนตัดฟันหัวแข็ง, ใน จะเล่าให้คุณฟัง, แปลโดย เพ็ญพิสาข์ ศรีวรรณารถ (กรุงเทพฯ : สยามบรรณการพิมพ์, 2553), 211-215.

ในประเทศไทยด้วย เนื่องจากญี่ปุ่นเป็นประเทศต้นแบบผู้คิดค้น 5S ในฐานะกิจกรรมพื้นฐานที่ทุกคนปฏิบัติเป็นนิสัย เพื่อความสะอาดสะอ้านและเป็นระเบียบเรียบร้อย³

เมื่อเกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรแล้ว ความรักและความผูกพันกับองค์กรและเพื่อนร่วมงานก็จะติดตามมา ในกรณีนี้อาจช่วยให้บุคลากรมีความภักดีต่อองค์กรและไม่คิดจากไปไหน ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม การสูญเสียบุคลากรไปสักคนนั้นทำให้เราต้องนึกย้อนไปถึงกระบวนการการคัดสรรให้ได้บุคลากรคนนั้นๆ มาด้วย ซึ่งทุกขั้นตอนล้วนมีต้นทุนที่ไม่อาจเรียกว่าราคาถูกได้เลย หากบุคคลตระหนักถึงแก่นแท้ของการทำงาน เสียสละและอุทิศตนเพื่อการทำงาน โดยเฉพาะการทำงานเพื่อการศึกษาอย่างแท้จริง อันมีเป้าหมายสูงสุดเพื่อพัฒนาคน พัฒนาประเทศชาติ ความเป็นไปได้ที่บุคคลจะจากองค์กรไปด้วยเหตุผลนานัปการก็พอจะลดลงได้บ้าง องค์กรเองก็จะเข้มแข็งเป็นปึกแผ่น และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

“คุณสมบัติที่ห้า: ดินสอที่ร่องรอยไว้เสมอ ในทำนองเดียวกันหลานควรจะรู้ไว้ว่าทุกสิ่งทีหลานทำในชีวิต จะทิ้งร่องรอยไว้ จะทำอะไรให้มีสติรู้ตัว”

ก่อนเสด็จดับขันธ์ พระพุทธองค์ได้กล่าวปัจฉิมโอวาทเตือนผู้สืบทอดพระศาสนาไว้ว่า อุปมาเทน สมุปาเทถ – ท่านทั้งหลายจงยังความไม่ประมาทให้ถึงพร้อม เป็นการแสดงให้เห็นว่าพระพุทธองค์ให้ความสำคัญยิ่งต่อการมีสติในการดำเนินชีวิต ถึงกับมีการกล่าวเปรียบเปรยกันว่าธรรมทั้งแปดหมื่นสี่พันพระธรรมขันธ์รวมกันทั้งปวงแล้วก็อยู่ภายใต้คำสอนเรื่องความไม่ประมาทนั่นเอง คำสอนของพระพุทธองค์นอกจากจะจริงแล้วยังไม่ขึ้นกับกาลเวลาอีกด้วย สอดคล้องกับภุชฌนาสอนน้องคำฉันท์ซึ่งเป็นคำสอนเช่นกันหากแต่อยู่ในรูปวรรณกรรมโดยสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระปรมานุชิตชิโนรส:

“พฤษภาสกร	อิกกุญชรอันปลดปลง
โททนต์เส่งคง	สำคัญหมายในกายมี
นรชาติวางวาย	มลายสิ้นทั้งอินทรีย
สถิตทั่วแต่ชั่วดี	ประดับไว้ในโลกา”

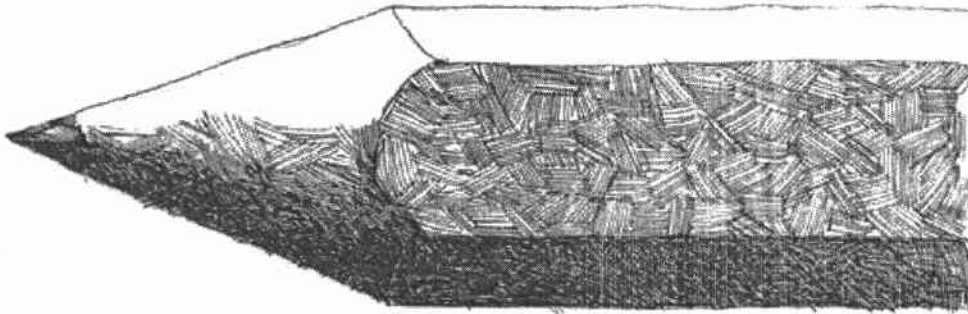
ถอดความจากพระนิพนธ์ได้อย่างสั้นว่า เมื่อวันวายุตายไปก็ยังให้เขาให้หนังไว้เป็นประโยชน์ แต่ภายหลังการสิ้นชีพของมนุษย์ มนุษย์นั้นไม่มีสิ่งใดที่จะนำมาใช้ประโยชน์ได้เลย -จะเหลือก็แต่คุณงามความดีที่เคยทำไว้ให้โลกเท่านั้น หากดำรงตนอยู่ในความไม่ประมาทอยู่เสมอ ทั้งชีวิตและการทำงานก็จะเป็นมาตรฐานแห่งความดีงามให้คนข้างหลังปฏิบัติตาม ในทางกลับกัน คุณงามความดีที่เพียรสั่งสมมาโดยตลอดอาจถูกทำให้ต่างพร้อยเพียงเพราะความประมาทชั่วขณะ แม้ยามลบสามารถลบร่องรอยของดินสอ แต่ก็ไม่สามารถปกปิดรอยกุดจากดินสอได้ และร่องรอยเช่นนี้ไม่ควรปล่อยให้เกิดขึ้นในการทำงาน เพราะนอกจากจะส่งผลกระทบต่อตัวบุคคลโดยตรงแล้ว ยังนำความเสียหายไปสู่กว้าง องค์กรเองก็จะได้รับผลจากความประมาทในการทำงานของเราไปด้วย สติจึงเป็นเครื่องนำทางที่ดีที่สุดด้วยสตินั้นมาพร้อมกับความเสถียร มั่นคงและเป็นปัจจุบัน

ในฐานะของผู้มาใหม่ในองค์กรแห่งนี้ เจตนาในการเขียนบทความนี้แท้จริงแล้วก็เข้าไปเพื่อย้ำเตือนตนเองและผู้มาใหม่คนอื่นๆ ที่อาจรู้จักชีวิตการทำงานในองค์กรน้อยมากหรือแทบไม่รู้จักเลย ฟันเฟืองชิ้นน้อยอย่างเรามีอาจหาญสร้างความเปลี่ยนแปลงยิ่งใหญ่ ฉะนั้นสิ่งที่เปลี่ยนได้ก็คือตนเองเท่านั้น บุคคลสามารถอุทิศตนเพื่อการทำงานและเพื่อพัฒนาองค์กรได้หากขับเคลื่อนตนเองด้วยพลังแห่งสร้างสรรค์ควบคู่ไปกับการน้อมรับคำแนะนำของผู้ที่มีประสบการณ์ หมั่นเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ อยู่เสมอ แม้เกิดข้อผิดพลาดก็ต้องยอมรับและพร้อมแก้ไขให้ถูกต้อง ที่สำคัญคือบุคคลควรทำงานด้วยความตั้งใจจริงและให้สติเป็นเครื่องนำทาง ทั้งการใช้ชีวิตและการทำงาน

³ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ, 5S Visual Control [ออนไลน์], วัน เดือน ปีที่เข้าถึงข้อมูล 31 มีนาคม 2556. แหล่งที่มา http://youth.ftpi.or.th/index.php?option=com_content&task=view&id=31&Itemid=42

20 SEC READ: The pencil (ENG, PORT, ESP)

July 14, 2010 by Paulo Coelho

A boy was watching his grandmother write a letter. At one point he asked:

'Are you writing a story about what we've done? Is it a story about me?'

His grandmother stopped writing her letter and said to her grandson:

I am writing about you, actually, but more important than the words is the pencil I'm using. I hope you will be like this pencil when you grow up.'

Intrigued, the boy looked at the pencil. It didn't seem very special.

'But it's just like any other pencil I've ever seen!'

'That depends on how you look at things. It has five qualities which, if you manage to hang on them, will make you a person who is always at peace with the world.'

'First quality: you are capable of great things, but you must never forget that there is a hand guiding your steps. We call that hand God, and He always guides us according to His will.'

'Second quality: now and then, I have to stop writing and use a sharpener. That makes the pencil suffer a little, but afterwards, he's much sharper. So you, too, must learn to bear certain pains and sorrows, because they will make you a better person.

'Third quality: the pencil always allows us to use an eraser to rub out any mistakes. This means that correcting something we did is not necessarily a bad thing: it helps to keep us on the road to justice.'

'Fourth quality: what really matters in a pencil is not its wooden exterior, but the graphite inside. So always pay attention to what is happening inside you.'

'Finally, the pencil's fifth quality: it always leaves a mark. in just the same way, you should know that everything you do in life will leave a mark, so try to be conscious of that in your every action'

source: "Like the Flowing River" by Paulo Coelho

Jorge Bucay : คนตัดฟันหัวแข็ง

"ไม่ว่ามันเกิดอะไรขึ้นหมอ ที่มหาลัย อะไรๆก็ไม่เป็นไปอย่างที่สมต้งการ"

"อะไรๆนี่ ตกลงมันคืออะไร"

"ตั้งแต่ต้นปี การเรียนของผมตกต่ำลงเรื่อยๆ ไม่สอบผ่านแต่ก็ไม่หยุดหย่อนเลย ปกติผมได้คะแนนเจ็ดหรือแปด บางครั้งก็เก้า แต่ครั้งหลังๆนี้ผมได้ไม่เกินหกสัปดาห์ ไม่รู้สิ ผมไม่ยอมแพ้ แต่ไม่มีสมาธิ ผมไม่รู้สิว่าอยากเรียน"

"เดเมียน อย่าลืมนะว่า เราอยู่ในช่วงท้ายปีแล้ว บางทีคุณอาจจะต้องการพักผ่อนบ้าง"

"ผมก็คิดจะพักนะหมอ แต่ยังมีเหลืออีกสองเดือนจึงจะสิ้นปี จะให้พักก่อนหน้านั้นคงเป็นไปได้ ผมหยุดเพื่อไปเที่ยวพักผ่อนไม่ได้หรอก"

"บางครั้งผมอดคิดไม่ได้ว่า ความเครียดนั้นทำให้คนเราบ้ากันไปหมด เราชนตอนเที่ยงคืนถึงแปดโมง เขากินระหว่างเที่ยงถึงบ่ายโมง เขากินอาหารเย็นระหว่างสามถึงสี่ทุ่ม แท้จริงแล้ว กิจกรรมของเราถูกกำหนดโดยนาฬิกา ไม่ใช่ความต้องการส่วนตัวของเรา ผมเห็นด้วยว่าบางอย่างก็ต้องการระเบียบกฎเกณฑ์อยู่เหมือนกัน แต่บางเรื่อง ผมไม่เห็นเข้าใจเลยว่า ทำไมต้องเชื่องังระเบียบที่วางไว้ด้วย"

"หมอจะว่ายังไงก็เถอะ ตอนนั้นผมหยุดกลางคันไม่ได้จริงๆ"

"แต่ถ้าเดินหัวต่อ ก็คุณบอกเองว่าผลการเรียนของคุณตกต่ำลงเรื่อยๆ"

"มันต้องมีวิธีอื่นสิหมอ"

"กาลครั้งหนึ่ง มีคนตัดฟันคนหนึ่งเข้ามาทำงานในโรงไม้ เขาได้เงินเดือนดี สภาพการทำงานยังดีใหญ่ เขาจึงพยายามมีหน้าที่ย่างแข็งขัน"

"วันทำงานวันแรก เขาไปรายงานตัวกับหัวหน้าคนงาน หัวหน้าถามเขาว่าให้พร้อมรอมบ หมายสั้นที่ป่าให้เขารับผิดชอบ"

"คนตัดฟันรีบเดินทางไปยังป่าอย่างกระตือรือร้น"

"เขาตัดต้นไม้ได้สิบแปดต้นภายในวันเดียว"

"ยินดีด้วย หัวหน้าคนงานบอกเขา ทำให้ได้อย่างนี้เรียกว่า"

"ด้วยความอึกเขิมหลังได้รับคำชม คนตัดฟันจึงคิดจะทำให้ดียิ่งขึ้นไปวันถัดไป เขารีบเข้างานแต่หัวค่ำ"

"เช้าวันรุ่งขึ้น เขาตื่นก่อนใครๆ มุ่งหน้าไปยังป่าทันที"

แม้พยายามแค่ไหน เขาก็ตัดต้นไม้ไม่ได้เลยสักห้าต้น

"เราคงเหนื่อยเกินไป เขาคิด วันนั้นเขาจึงเข้างานจนถึงเขตทางอากาศยัดยัด

ครึ่งรุ่งสาง เขาคืนขึ้นมาด้วยความมั่นใจว่า จะทำลายสถิติสิบแปดต้นให้ได้ อย่างไรก็ตามวันนั้นเขาก็ตัดต้นไม้ไม่ได้ไม่ถึงครึ่งของจำนวนดังกล่าว"

วันถัดไป เขาตัดได้เจ็ดต้น หลังจากนั้นก็ห้าต้น และวันสุดท้าย เขาใช้เวลาตลอดทั้งบ่ายเพื่อตัดต้นไม้ต้นที่สอง

เพราะกระบวนการยัดยัดหัวหน้าคนงานจะว่าอย่างไร คนคิดฝันจึงเขาไปพบและเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้ฟัง พร้อมสอบถามว่าได้พยายามสุดกำลังแล้ว

"หัวหน้าคนงานถามว่า *ลึบชวานครั้งสุดท้ายเมื่อไหร่?*"

"ลึบชวานหรือครับ ผมไม่มีเวลาหรอก เพราะมันแต่ตัดต้นไม้อยู่"

มันจะมีประโยชน์อะไรเดเมียน ถ้าเราเริ่มต้นด้วยความพยายามสุดโต่ง ยิ่งทำอะไรไม่นานมันก็จะกลายเป็นไม่พอ เมื่อผมออกแรงสุด เวลาในการพักฟื้นไม่มีวันจะเพียงพอสำหรับให้ผลการทำงานของผมดีขึ้น"

การหักผ่อน เปลี่ยนบรรยากาศ ลองทำอย่างอื่นดูบ้าง มีทั้งหลายวิธีที่เราจะใช้ลับเครื่องไม้เครื่องมือให้แหลมคมได้ในทางกลับกัน การดันทุรังทำอะไรสักอย่างคือความพยายามอันลึกลับที่เราจะทดแทนความใช้สรวรภาพของคนคนหนึ่ง ในช่วงเวลาหนึ่ง

เอกสารอ้างอิง (3)

5S

5s Visual Control

ความหมายและประโยชน์ กิจกรรม 5 ส

กิจกรรม 5 ส เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจัดระเบียบ และการทำความสะอาดในสถานที่ต่างๆ เช่น โรงเรียน บ้าน ที่อยู่อาศัย สถานที่ท่องเที่ยว ซูเปอร์มาร์เก็ต ที่ทำงาน เป็นต้น เพื่อให้สถานที่เหล่านั้นเป็นสถานที่ที่มีความเป็นระเบียบ สะอาด มีความปลอดภัย มีบรรยากาศที่ดี ทำให้ทุกคนมีความสุขที่อยู่ใสถานที่นั้น เพราะมองไปทางไหนก็สะอาด สิ่งของต่างๆเก็บอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย และที่สำคัญไม่มีใครได้รับอุบัติเหตุจากสถานที่นั้น

ความเป็นมาของกิจกรรม 5ส

กิจกรรม 5 ส เกิดขึ้นในประเทศญี่ปุ่น เป็นกิจกรรมพื้นฐานที่ทุกคนจะทำการเป็นประจำทุกวัน ถือเป็นนิสัยของแต่ละคนไม่ว่าจะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ ที่ต้องการให้สถานที่โรงเรียน บ้าน สถานที่ท่องเที่ยว หรือที่ทำงาน เป็นสถานที่ที่มีความเป็นระเบียบและสะอาดอยู่เสมอ เช่น โรงเรียนจะต้องสะอาดไม่มีขยะหรือเศษกระดาษตามพื้น ห้องเรียนหรือพื้นนอกห้องเรียน หรือบริเวณต้นไม้ ในห้องน้ำเมื่อทุกคนเสร็จภารกิจแล้วต้องทำความสะอาดให้เรียบร้อย บันไดต้องมีการแบ่งให้เป็นระเบียบเรียบร้อย เช่น ทางขวามือเป็นทางขึ้น ทางซ้ายมือเป็นทางลง เพื่อให้ผู้เรียนขึ้นลงได้สะดวกไม่เสียเวลาไม่ชนกันจนอาจเกิดอุบัติเหตุได้ ส่วนป้ายประกาศจะต้องมีการสะสางเอกสารที่ติดป้ายไว้นานแล้วออก และนำเอกสารใหม่มาติดอยู่ตลอดเวลา การกระทำที่กล่าวมาข้างต้นถือว่าเป็นตัวอย่างของการทำกิจกรรม 5ส

สำหรับประเทศไทยได้รับกิจกรรม 5 ส มาจากประเทศญี่ปุ่น โดยคำว่า 5 ส มาจากพยัญชนะตัวแรก ในภาษาไทยที่แปลมาจากคำในภาษาญี่ปุ่นซึ่งเป็นองค์ประกอบของ 5 ส ได้แก่

- สะสาง (Seiri) การแยกประเภทสิ่งของต่างๆ
- สะดวก (Seiton) การจัดระเบียบ
- สะอาด (Seiso) การทำความสะอาด
- สุขลักษณะ (Seiketsu) การรักษามาตรฐาน
- สร้างนิสัย (Shitsuke) การสร้างระเบียบวินัยแก่ตนเอง

องค์ประกอบกิจกรรม 5ส

